

ಪಾರ್ವತಿ ಜಗನ್ನತೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದತಕ್ಕಣ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಕೌಶಿಂದಿನ ವರ್ಣನೆ ಅಶ್ವಿಲ ಐಸ್ಟಿಸ್ತ್ರೀ ದ್ವಾರಾ ಕಾವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಗ್ರಾರ ಬಹಳ ಬಳ್ಳಿಯದು, ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂದು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು ಪ್ರ.ತಿ.ನ. ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಆಧುನಿಕ ಐಸ್ಟಿಯಾಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ, ಉದಾತ್ತ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿದ್ದ ಅವರ ಬದುಕುವ ಕ್ರಮ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಮನಸೆಗೆ ಯಾರು ಒಂದರೂ ಯಾವ ಜಾತಿಯವರಾದರೂ ಪಕ್ಷದಳ್ಳೀ ಶಾಂತಿಕ್ಕೆ ಕೂರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ಮ್ಯಾಸೋರಿನ ಮನಸೆಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವೇಳೆಗೆ ಹೊಗಿದ್ದೆ. ಅಂದು ಹಬ್ಬಿದೆನಿ. ‘ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಯ್ಯಾದ್ದು, ದೇವರ ಉತ್ತಪ್ಪ ಬರುತ್ತೇ ಬಾ’ ಎಂದು ಪಕ್ಷದ ಬೇದಿಗೆ, ಬರಿಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಓಡಿಕೊಂಡೆ ಹೋದರು. ನಾನು ಅವರ ಹಿಂದೆಹಿಂದೆ. ರಥ ಬರುವ ಬಿಂದಿಯಲ್ಲಿ, ‘ಇಲ್ಲಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೇ’ ಎಂದು ಜಗಲಿ ಹಕ್ಕಿಸಿದರು. ದೇವರ ದಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನಸೆಗೆ ಮರಳಿದಾಗ, ಉಂಟಕ್ಕೆ ಕೂರುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾನು ಹಿಂಜರಿದಾಗ, ‘ಅದೆಲ್ಲ ಇರಲಿ ಕೂತ್ತೋಣ. ಒಳಗೆ ಎಲ್ಲಿರೂ ಬೆತ್ತುಲೇಯೇ’ ಎಂದು ಬತಾಯಿಸಿ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡರು. ತುಂಬಾ ನಿರ್ಮಾಲ ಮನಸ್ಸು ಅವರದು. ಅವರು ದುಖಿಸಿದ್ದನ್ನು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ‘ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಂಡತಿ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಶ್ರೀತಿ ಎಂದರೆ, ಅವರ ಕನಸಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾದರೂ ಬೆರೆಯವರು ಬರಬಾರದೆ?’ ಎಂದು ಹೇಳುವಪ್ಪ ನಿನೋದ್ದಪ್ಪಜ್ಞ ಅವರಿತ್ತು. ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವರಗೆ ಬಂದಾಗ ತುಂಬಾ ನಿಮ್ಮುರಿ. ‘ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರಪ್ಪ, ಆದರೆ ಏಕ್ಕಾರ ಇಲ್ಲ, ಅದು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಇರೋದು – ಬೇಂದ್ರೇಯವರಿಗೆ’ ಎನ್ನುವಪ್ಪ ನಿಮ್ಮಾರೆ. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇನ್ನು ಬೆರೆಯವರ ಗತಿಯೇನು?

ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ ಅವರದು ಇನ್ನೊಂದು ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಮನಸೆಗೆ ಹೋದಾಗ, ‘ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಹೇಗೆದ್ದಾರೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿಕುವಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಅವರಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲ, ನೀವೂ ನನಗೆ ಗುರುಗಳೇ’ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರೆ, ‘ಅವರು ಶ್ರೀಯವಾದ ಗುರುಗಳು’ ಎಂದು ಕುಶಾಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ವರಯಸ್ಯಾಯಿತಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಿ, ಕಿ ಸುಮಾರು’ ಎಂದೊಮ್ಮೆ ಪ್ರ.ತಿ.ನ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ‘ಕಟ್ಟಿ ಕಿ ಸುಮಾತ್ವಲ್, ಮೂಗು ಸುಮಾರೆ’ ಎಂದಿದ್ದರು. ತಕ್ಷಣಾಕ್ಷಿ ಅವರ ಮಾತು ಅಧ್ಯವಾಗಲೀಲ್. ಅನಂತರ ಹೇಳಿಯಿತು, ‘ಮ್ಯಾಸೂರ ಮಲ್ಲಿಗೆ’ ಸುಮಾರು ಎಂದೊಮ್ಮೆ ಪ್ರ.ತಿ.ನ. ಹೇಳಿದ್ದಾಕ್ಷಿ, ಕೇವಾನ ಅವರ ಪುತ್ತಿಯೆ ಇದನ್ನುವರು. ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಗಂಧ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಮೂಗು ಚುರುಕಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಹಿಗಿದ್ದರು ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳು. ಇದೇ ಕೇವಾನ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ – ‘ರಾಮಚಂದ್ರ ಶರ್ಮರು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಶ್ರೀಯರು. ಕವಿತೆಯನ್ನು ಅವರು ತಪಸ್ಸು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನನಗಾದರ ಅತ್ಸ್ರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ವಿಳಾಸ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಚಟಾಕಿ ಹಾರಿಸಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡವರ ಜಗಳ ಹೀಗೆ ರುಚಿಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾರ್ಪಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲತನಿರುವುದಿಲ್ಲ.

◆ ಕಾವ್ಯದಿಂದಲೇ ಶಾಯುಜ್ಞ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ, ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕ, ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದು ಅಲೇದಾಟ ನಡೆಸಿದ್ದಿರಿ. ಈ ತಿರುಗಾಟ ಯಾಕಾಗಿ?

ಈ ವಿಹಾರ ನಂಬಿರ ಮನಸೆಗೆ ಹೋಗಿಬಂದ ಹಾಗೆ. ರುಚಿ ಬೇರೆ ಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ಅತ್ಯಿತ್ತ ಹೋಗಿಬಂದರೂ ನಮ್ಮ ಮನಸೆಗೆ ಶಾಶ್ವತ. ನಿತ್ಯ ವಾಸ. ನಿತ್ಯ ಅನುಷ್ಠಾನ ಪನಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಮನಸೆಯಲ್ಲೇ. ನಾವು ಬೇರೆದೆ ಹೋದಾಗ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಮನಸೆಗೆ ಬೇರೆಯವರು ಒಂದಿಮ್ಮೆ ದಿನ